

عنوان مقاله:

معیارهای مهم حکمروایی شایسته شهری مبتنی بر سرمایه اجتماعی موثر نهادهای منتخب محله ای تهران

محل انتشار:

دومین کنفرانس علمی پژوهشی شهرسازی، عمران، معماری و محیط زیست موناکو (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

سعید عارف نیا - دانشجوی رشته مهندسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد سمنان

خلاصه مقاله:

حکمروایی خوب به عنوان ضرورتی بنیادین برای نیل به پیشرفت و توسعه در مقیاسهای محلی، شهری و ملی از راه افزایش پاسخگویی، پایداری، پیشبینی پذیری تصمیمات دولت، همکاری و وجود سازمانهای غیر دولتی تلقی شده است. این مفهوم باید مبتنی بر مفروضات هنجاری درباره چگونگی تصمیماتی است که باید از حیث اجرایی در سازمانها و ادارات با ساختارهای رسمی و غیر رسمی اختیار شوند. کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل، شفافیت، مسئولیت، پاسخگویی، مشارکت و تفاهم را به عنوان خصیصه های کلیدی حکمروایی خوب معرفی کرده است. مفهوم حکمروایی شهری که در مقیاس های گوناگون محلی، شهری، ملی و حتی بین المللی به کار میرود بر همیاری دولت و جامعه ی مدنی مبتنی است. این مفهوم بر این اصل بنیادین استوار است که دولتها به جای آنکه به تنهایی مسئولیت کامل اداره ی جامعه را در تمام سطوح آن بر عهده گیرند و به تعبیر دیگر حکومت کنند، باید در کنار شهروندان، بخش خصوصی و مردمی، به عنوان یکی از نهادها یا عوامل مسئول اداره جامعه محسوب شوند. با این تعبیر، دولت نقش تسهیل کننده و زمینه ساز توسعه ی جامعه را در سطوح ملی، محلی و شهرداری ایفا میکند. با ورود شهروندان یا به مفهوم سازمان یافته تر آن جامعه ی مدنی، به عرصه ی تصمیم گیری و سیاست گذاری، فرایند اداره شهر از یک نظام اقتدارگرا و آمرانه به فرایندی مردم سالار و مشارکتی تبدیل خواهد شد. با توجه به اینکه شهرها عرصه ی اصلی زندگی امروزی به شمار می آیند و بخش عمده ی پویای اجتماعی در شهرها روی می دهد. مفهوم حکمروایی در مقیاس شهر، اهمیت ویژه مییابد. وضعیت کنونی مدیریت شهری در مناطق و نواحی کلان شهرها را به طور خلاصه میتوان در قالب موارد مهمی چون تکیه بر پروژه محوری به جای توسعه محوری، بی توجهی به آموزش شهروندان و مدیران و کارکنان نهادهای خدمات رسانان شهری؛ مدیریت و برنامه ریزی از بالا به پایین، چندپارچگی در مدیریت شهری (وجود انواع تفرق های نهادی و سازمانی در اداره شهر) نبود و عدم اجرای طرحها و توسعه شهری عدم شفافیت و پاسخگویی (نبود حسابرسی و اطلاع رسانی)؛ کسب درآمد ناپایدار و رانتی برای تامین خدمات شهری؛ کوتاهی عمر دوران مدیریت مدیران شهری؛ بی مسئولیتی و بی برنامه گی و تاکید بر نگرش بخشی به جای نگرش سیستمی، تکیه بر ساختارها و نهادهای متمرکز و غیردموکراتیک و بی توجهی به نیازهای عمومی و مدنی بر شمرده. هدف این مقاله شناخت و توجه به شاخص های حکمروایی خوب شهری در نظام برنامه ریزی شهری می باشد. روش تحقیق این مقاله از نوع تبیینی تحلیلی می باشد. یافته های تحقیق نشانی می دهد که توجه به رویکرد ساختاری این مسأله که نگاه اصلی آن بیشتر به دستاوردها و نتیجه عملکرد نظام مدیریت شهری است، می تواند همگرایی، کل نگر و فراگیری همه ابعاد کنشگران و فرایندهای مؤثر بر حیات و توسعه شهری را در غالب تلاش ها و تحولات نظری در مطالعات مدیریت شهری دانست

کلمات کلیدی:

شاخص، حکمروایی خوب شهری، سرمایه اجتماعی نهاد محله ای

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1133210>

